

متن پرسش

با سلام و عرض ادب خدمت استاد گرامی ۱- اگر ما نفس اهل بیت علیه السلام را با آن حقیقت نورانیت متحد بدانیم پس روایاتی دال بر افزوده شدن علم ایشان یا اختلاف کیفیت دریافت وحی و.... که نشان دهنده نوعی دوگانگی است چگونه توجیه می شود؟ ۲- اینکه سیر ممکن به واجب بی نهایت است و حدی ندارد یعنی چه؟ ۳- کتابی عمیقتر پیرامون توحید معرفی نمایید؟ (مباحث کتاب از برهان تا عرفان و شرح خطبه های توحیدی نهج البلاغه را گذرانده ام به توفیق الهی)

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- تلاش اهل البیت «علیهم السلام» در نماز و عبادات برای حفظ آن اتحاد است و مقام عصمت آنها برای هدایت جامعه ولی در این که ماوراء مقام عصمت، آنها برای خود کمالاتی دارد و بر همان اساس برایشان صلوات می فرستیم سخن دیگری است. ۲- ممکن الوجود هراندازه مابالقومه هایش را به مبالفعل تبدیل کند این طور نیست که یکجا دیگر از مقام امکان ذاتی در آید و به واجب بالذات برسد. ۳- کتاب های حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» مثل «شرح دعای سحر» و «مصباح الهدایه» و «تفسیر سوره ی حمد» و «چهل حدیث» و.... موفق باشید